

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 7. Vrsi malè educatos pueros punientes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

gustavit, sed juxta eum asinumq; perman-
sit, vt, contra aliarum ferarum imperum,
eos custodiret.

§. VII.

Vrſi malè educatos pueros punientes.

Sic non leonibus tantum, sed & vrſis vſus
est juſtiſſimus iudex, ad petulantiam malè
educatorum puerorum plectēdam. Ascen-
derat Eliſeus in Bethel, cumq; ascenderet,
per viam, pueri parui egreſſi ſunt de ciuitate,
& illudabant ei, dicentes: *Ascende calue, Ascen-
de calue.* Qui, cum reſpexiſſet, vidit eos, & ma-
ledixit eis in nomine Domini: egreſſi q; ſunt duo
vrſi de ſaltu, & lacerauerunt ex eis quadra-
ginta duos pueros. Tanti erat luere. Sic
iocum puniuit diuina juſtitia. Habent er-
go parentes, quid mereantur, apud diui-
num tribunal, ſi liberis ſuis indulgent, ſi
diſſimulant ſarcaſmos, ſi etiam ad dictēria
jacienda eos inſtruunt; vt ſenes caluaſtros,
vt rugoſas anus, vt ſeruos & ancillas con-
uicijs aſpergāt; vt illos cæcos, ſurdos, mu-
coſos, illas veneficas, vetulas, Cerberi ipō-
nes, nebulones; has maſtigias, verbero-
pabula Orci appellent. Eliſeum caluum
vocaūere; & pueri erant; & in campis nu-
gaban-

gabantur; & tempore exiguo, ac vix bis
scomma hoc effuderunt in transeuntem;
& ecce, Deo iudice, *quadraginta* parenti-
bus suis charissimi filij, deliciae matrum,
spes posteritatis; quodq; est miserabilius,
pueri parui, ab vrsis non occiduntur modò,
sed etiam *lacerantur*, vt nullius cadauer
posset dignosci, nullius corpus in patrium
sepulchrum inferri, sed necesse fuerit, con-
fusa inter sese membra, in vnum cumulù,
velut Absyrtum, colligere, plangeréque
etiam hoc, quòd ibi, vbi sciebat esse, nemo
sua prolem posset inuenire. O quale
tunc spectaculù fuit parentibus, & cogna-
tis, exire in campum, recente, & adhuc fu-
mante filiorum, nepotumq; sanguine cru-
entatum! calcare gramina hinc tabo pur-
purata, inde exanguibus, & à ceruice sua
reuulsis vultibus pallentia! Vidisses hinc
matrem brachium, ibi patrem ossa hume-
ro malè hærentia tollentem, & exploran-
tem, an notæ sibi tunicæ aptari possent!
Alij, velut lymphati, per totam stragem
fursum ac deorsum currebant, vt volante
oculo deprehenderent gnatum adhuc pal-
pitantem; alij per singulos, ordine, quæ-
rebant, vt, quod quærebant, non præteri-
rent:

rent: ita, quid singuli passi sint, viderunt in
 vniuersis. O quis tum, quantúsq; luctus
 fuit, qui gemitus, quæ suspiria in cælum
 missa? quàm ingens vis lachrymarum in
 terram cadentium, aut lacerata paruulo-
 rum membra lauâtium! Quàm serua fuit
 accusatio, in vrsorum feritatem vibrata?
 quanta execratio belluarum? Sera est hæc
 vestra querimonia, ô parentes: erratis
 accusando. Vos ipsos, non vrsos, accusare.
 Si voluissetis liberos vestros ad senectutem
 peruenire, docendi fuissent; senes non con-
 temnere; non ridere Prophetam, sanctis
 non illudere, sed reuerentiam exhibere:
 cur ab vrsis exigitis humanitatem, qui *puer-
 ros paruos* docuistis feritatem? Nunc quia,
 vestra vel negligentia, vel indulgentia, vel
 socordia, in Eliséum linguas stringere di-
 dicerunt; Dei sententiâ & mandato, bel-
 lua, in illos, dentes debuerunt stringere; vt
 mordacitas eorum, vrsinis moribus ple-
 teretur, & iustissimo Numinis iudicio
 lacerati docerent, sanctos viros contume-
 lijs non lacerandos.

§. VIII.

*Amentia eorum, qui contra bestias
 queruntur.*

Abeant